

Sygn. akt I C 1462/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

(...) W (...), D. R., G. P.

Dnia 14 marca 2017r.

Sąd Rejonowy w Gdyni, Wydział I Cywilny

w składzie

Przewodniczący: SSR Adrianna Gołuńska-Łupina

Protokolant: st. sek. sąd. Iwona Górską

po rozpoznaniu w dniu 28 lutego 2017 r. w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa E. P.

przeciwko Spółdzielczej Kasie Oszczędnościowo- Kredytowej im. F. S. w G., W. O., D. R., G. P.;

o ustalenie

I. oddała powództwo;

II. zasądza od powódki E. P. na rzecz pozwanego Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo- Kredytowej im. F. S. w G. kwotę 3617 zł. (trzy tysiące sześćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;

Sygn. akt I C 1462/16

UZASADNIENIE

Stan faktyczny

Sąd Rejonowy w Sandomierzu wyrokiem z dnia 04 marca 2005 roku w sprawie o sygn.. I C 13/05 w sprawie z powództwa Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo-Kredytowej im. F. S. w G. przeciwko pozwanym G. P. oraz D. R. zasądził od pozwanych na rzecz powoda kwotę 21 573, 36 zł. wraz z odsetkami umownymi w kwocie 40 procent rocznie od kwoty 18 790,79 zł. oraz odsetkami ustawowymi od kwoty 2782,57 zł. oraz koszty procesu. Pozwany G. P. na rozprawie w dniu 04 marca 2005 roku uznał powództwo w całości. Pozwany G. P. nie zaskarżył wyroku.

Dowód: akta sprawy I C 13/15 Sądu Rejonowego w Sandomierzu;

Wnioskiem z dnia 28 lipca 2010 roku Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo-Kredytowa im. F. S. w G. przeciwko domagała się nadania klauzuli wykonalności wyrokowi Sądu Rejonowego w Sandomierzu z dnia 04 marca 2005 roku w sprawie o sygn.. I C 13/05 przeciwko małżonkowi dłużnika E. P.. Sąd Rejonowy Sandomierzu postanowieniem z dnia 20 maja 2011 roku w sprawie o sygn.. I Co 167/11 wniosek o nadanie klauzuli wykonalności przeciwko małżonkowi dłużnika E. P..

Dowód: akta sprawy I Co 167/11 Sądu Rejonowego w Sandomierzu;

Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Sandomierzu J. K. pod sygn. KM 684/2005 prowadzi postępowanie egzekucyjne przeciwko m.in. G. P. na podstawie wyroku z dnia 04 marca 2005 roku wydanego w sprawie o sygn.. I C 13/05.

Dowód: akta sprawy KM 684/2005 Sądu Rejonowego w Sandomierzu;

Ocena dowodów

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów przedłożonych przez strony oraz znajdujących się w aktach Sądu Rejonowego w Sandomierzu, aktach Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Sandomierzu. W ocenie Sądu wszystkie dokumenty, z których przeprowadzono dowód, są wiarygodne i autentyczne. Żadna ze stron bowiem nie kwestionowała prawdziwości twierdzeń zawartych w tych dokumentach, ani też nie zaprzeczyła, iż osoby podpisane pod tymi pismami nie złożyły oświadczeń w nich zawartych. Nadto, część dokumentów w postaci postanowień Komornika i orzeczeń Sądu Rejonowego w Sandomierzu ma walor dokumentów urzędowych i korzysta z domniemań określonych w art. 244 k.p.c., których w toku niniejszego postępowania nie obalono.

Sąd oddalił wniosek o przeprowadzenie dowodu z zeznań powódki albowiem okoliczności wskazane we wniosku o przesłuchanie powódki opierają się na ocenie prawnej jej żądania oraz treści umowy, co jest kompetencją Sądu.

Kwalifikacja prawna

Powództwo zostało zatem oparte na treści art. 189 k.p.c. w zw. z art. 58 k.c.. Powołany art. 189 k.p.c. stanowi, iż powód może żądać ustalenia przez sąd istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego lub prawa, gdy ma w tym interes prawny. Z powyższego wynika zatem, iż w przypadku powództwa o ustalenie konieczne jest wystąpienie dwóch przesłanek tj. interesu prawnego powoda w² ustaleniu istnienia lub nieistnienia oraz stosunku prawnego lub prawa. Istotną kwestią jest zatem kwestia istnienia po stronie powoda interesu prawnego w rozumieniu przepisu art. 189 k.p.c. w ustaleniu okoliczności wskazywanej w pozwie. Interes prawny stanowi bowiem merytoryczną przesłankę powództwa o ustalenie, która decyduje o dopuszczalności badania i ustalania prawdziwości twierdzeń powoda, że wymieniony w powództwie stosunek prawny lub prawo istnieje lub nie istnieje. Stanowi zatem przesłankę dopuszczalności powództwa. Stanowisko, według którego dopuszczalność powództwa o ustalenie zależy od interesu prawnego, istniejącego w chwili wyrokowania, jest w judykaturze utrwalone (por. orzeczn. Sadu Najwyższego z dnia 19 listopada 1996 r.. III CZP 115/96. OSNC 1997 4 59). Interes prawny zachodzi, jeżeli sam skutek, jaki wywoła uprawomocnienie się wyroku ustalającego zapewni powodowi ochronę jego prawnie chronionych interesów, czyli definitywnie zakończy spór istniejący lub prewencyjnie zapobiegnie powstaniu takiego sporu w przyszłości, choć zawsze konieczna jest ocena istnienia interesu prawnego do wymoczenia tego powództwa na tle okoliczności faktycznych konkretnej sprawy (wyrok SA w Poznaniu z dnia 5 kwietnia 2007 r.. III AUa 1518/05, LEX nr 257445). Wskazać też należy na utrwalony w orzecznictwie i doktrynie pogląd, iż interes prawny uzasadniający wniesienie powództwa o ustalenie nie zachodzi wówczas, gdy możliwe jest w istniejącej sytuacji powództwo o świadczenie (por m.in.: orz. SN z dnia 13 kwietnia 1965r. II CR 266/64, OSPiKA 1066/6-8/166) lub gdy zainteresowany może na innej drodze osiągnąć w pełni ochronę swoich praw (tak m. in.: wyrok SN z dnia 22 listopada 2002r, IV CKN 1519/00, LEX nr 78333. por. też: wyrok SN z dnia 6 czerwca 1997 r., II CKN 201/97, M. Prawn. 1998/2/3. wyrok SN z dnia 21 stycznia 1998 r., II CKN 572/97, wyrok SN z dnia 29 marca 2001 r., I PKN 333/00, Prok. i Pr. 2002/2/43).

W ocenie Sądu powódka nie posiada interesu prawnego w żądaniu ustalenia nieważności umowy zawartej pomiędzy Spółdzielczą Kasą Oszczędnościowo- Kredytową im. F. S. w G., a pozwanym W. O., a poręczoną przez D. R. i G. P. (jej męża). Powódka nie była stroną tej umowy i nie ponosi również odpowiedzialności za dług z ograniczeniem odpowiedzialności do majątku objętego wspólnością majątkową małżeńską albowiem postanowieniem z dnia 20 maja 2011 roku Sąd Rejonowy w Sandomierzu oddalił wniosek o nadanie klauzuli wykonalności przeciwko E. P. jako małżonce dłużnika.

Powódka niezasadnie upatruje interesu prawnego we treści art. 52§1a Kodeksu Rodzinnego i Opiekuńczego. Zgodnie z treścią tego przepisu wierzyciel może żądać ustanowienia rozdzielności majątkowej pomiędzy małżonkami, jeżeli uprawdopodobni, że zaspokojenie wierzytelności stwierdzonej tytułem wykonawczym wymaga dokonania podziału majątku wspólnego małżonków. W razie ustania wspólności udziały małżonków są równe (art. 50¹ kroi). Powyższe oznacza, iż przymusowe ustanowienie rozdzielności majątkowej znosi wspólność majątkowa małżeńska (bezudziałową wspólność ustawową w majątku wspólnym) i każdemu z małżonków przysługuje połowa udziału w majątku i jego poszczególnych składnikach. Reasumując wierzyciel może zaspokoić się wyłącznie z udziału małżonka (odrębnej masy majątkowej), który jest dłużnikiem. Powyższe nie przekłada się w żaden sposób na sytuację majątkową powódki albowiem nie wpływa na udział powódki. Oczywiście ustanie wspólności majątkowej małżeńskiej nie ogranicza uprawnień małżonka do powoływania w postępowaniu o podział majątku żądań objętych treścią art. 567 k.p.c.

Wobec powyższego w punkcie I wyroku na podstawie art. 189 k.p.c. a contrario oddalił powództwo.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z § 2 pkt. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jednolity Dz.U.2015.1800). Sąd omyłkowo zasądził kwotę 4800 zł. zamiast 3600 zł. plus koszty opłaty od pełnomocnictwa. Co prawda w niniejszej sprawie pełnomocnik powoda wniósł o zastosowanie art. 101 k.p.c. ale w ocenie Sądu nie ma podstaw do odstąpienia od obciążania powódki kosztami procesu. Pozew został wniesiony przez fachowego pełnomocnika.